

נכתב ע"י: kobi.tora@gmail.com
(תגובות הארות והערות יתקבלו בברכה)

יש קונה עולמו ב"שעה אחת"

טראאאח...
סגרתי את הגמרא. וזהו.
אנל"א מבין. נמאס לי.
כמה אפשר???

שמעתי דרשות, התעוררתי, השתכנעתי, התחזקתי, קבעתי, באתי, ניסתי...
די.
עד כאן!
אני פשוט סתום!
לא הולך.
אז לא הולך...
כמה, כמה אפשר!
כל יום אני יושב מנסה להבין מה הרב שלנו, שמוסר את השיעור, אומר, הוא לומד ככה בכיף, עם מנגינה יפה, אבל אני לא קולט כלום, כולם מבינים, ואני לא! יושבים איזה 20 חב"ה וכולם מבינים, די די זהו.
ככה כבר יותר מחודשיים, כל יום אני בא, כל יום, אחרי כוס קפה, מנסה לעמוד, מנסה לשבת, מנסה ליד החלון, רחוק מהחלון, ליד המזגן, רחוק מהמזגן, ליד בנצי, ליד יהודה, הם מבינים, הם אולי כשרונות.
נ-מ-א-ס!!!
בסוף השיעור סגרתי את הגמרא, ושלום, ולצער... לא בא לי להתראות...
"תיסכול" - - -
אף פעם לא חוותי את עומקה של הרגשה זו - - -
נסיון ועוד אחד, וכלום!
אני כל כך רוצה, כל כך כמה, ולא הולך.
נכון, התלהבתי מחזקי שאמר לי שהוא כבר גמר מסכת אחת, נכון, הוא עמל, ובא כל יום, והבין, ת'אמת הוא לא כזה מוכשר, אבל הוא גמר מסכת אחת.
כמה אני מתאמץ - - -
כל יום מנסה מחדש,
מתבשל סביב עצמי,
אני שונא את עצמי - - -
את ההרגשה - - -
את כל העולם.
איך זה, כולם יודעים, הם מספרים אחרי התפילה, כל מיני דברים שהבינו מהשיעורים מתווכחים עם הרב אמר כך או אחרת, ואני לא מבין כלום.
זהו.
יש כזה משפט אנל"א כל כך יודע מי אמר אותו, אבל זה משפט טוב "כשם שיש שכר על דרישה יש על פרישה". הנה הגעתי לזה, כמו שהתלהבתי מלמוד דף ליום, ככה אני פורש. אולי יהיה לי ע"ז שכר. בין כה וככה אני סתום ולא מבין כלום.
המבט שלי בעיניים נהפך להיות כזה "עוין", לא רוצה את הגמ', אולי אבוא לאיזה שיעור משניות, אולי שם אני יבין משהו. כאן הכל מטושטש לי.
לא יודע למה עשו זמן בגט, ולמה שליח לקבלה זה לא שליח להבאה.
מה זה בדיוק "כתב הגט" ו"טופס" זה משהו שהוא כמו ולא בדיוק.
הרב שלנו, כל כך נחמד ומסביר יפה, אבל אני לא מקוון ולא מבין פסיק.
בטח, עוד שבוע הוא יתקשר לשלום מה שלומי, אני יגיד לו שאני לא כ"כ מבין וזהו.

הגוש עולה בגרוני, איך זה יכול להיות, האם אני כל כך לא יוצלח, אז למה בעבודה, תמיד אני מקבל אותות ציון גבוהים. ואני עובד בעבודה מחשבתית של פילוח נתונים... אני לא יכול לפרט... אבל למה, בדיוק שיש כבר שיעור תורה, שהרב כל כך נחמד אלי תמיד, בדיוק כאן אני לא מבין. הדמעות מטפטפות לי על הניר...

מה יהיה???

האם כל מה שאני ידע בחיים שלי. זה עבודה. תהילים. וסידור???

גם בקורבנות, שאלתי את הרב מה זה "מקומן של זבחים" והוא הסביר לי יפה. ולא כל כך הבנתי אז הוא אמר, שנגיע בעז"ה ל"דף" במסכת זבחים, הוא יסביר לי בדיוק מה אומרים ולמה? עכשיו גם סידור אני לא ידע...

אנל'א כל כך מאמין בסגולות, אבל ד' בשמים אם אתה שומע אותי, תדע לך שאני רוצה ללמוד דף היומי, אבל אני לא מבין שום דבר, וכבר חטפתי "כריזה" ועוד מעט אני מתייאש. אתה חייב לעזור לי, ה-ששש---ססס, אנא!!! אנא!!!

התקשרתי, לרב שלנו, זה שמוסר את השיעור, אהה, מדבר יוני, כן, זה מהשיעור, כלומר, זה שהיה בשיעור, אני לא מבין כלום, לא! אתה הרב מסביר מעולה, רק אני סתום, לא מבין. הרב בא נשאר חברים, אבל ככה זה אני יותר לא בא.

תשמע יוני, אני מבקש ממך טובה אישית, שמעת ממני שיעור כבר קרוב לשלשה חודשים, אז אני רוצה ממך "מתנה"!!! כן מתנה! אני מבקש שתבא שוב לשיעור, פעם אחת בלבד! אבל לא לשיעור שלנו, אלא לשיעור אחר. אני מבקש שתנסה שוב פעם, עוד פעם אחת "דף היומי", אבל אני לא מבקש שתבוא לשיעור שלנו, אלא כל שיעור שאתה בוחר, תלך ותשמע, רק לפני שאתה נכנס לשיעור, תבקש מהקב"ה שיעשה שתבין. זהו. בשבילי.

ניסתי להתווכח, הרב לא מבין אותי, אני מתוסכל, אני עצבני, אני לא מבין כלום. הרב עצר אותי, יוני ת'גיד לי, האם לבן אדם מתוסכל היית נותן לנהל לך ת'עניינים. נכון, לא! אז זהו, תן לי מתנה, שאתה בא לעוד שיעור.

קמתי בבוקר מוקדם אני הולך לשיעור, שהבטחתי מתנה לרב. אבל אם כבר, אז כבר. אני בא לשיעור שלנו... אפגוש את כל החבר'ה... ואפרד...

השיעור שלנו מתחיל ב5:00 - - -

באתי 5:05, על מפתן הדלת אמרתי "ד", אתה יודע כי באתי, כי אני רוצה, אחרת לא הייתי מתקשר לרב. וזהו. עכשיו שכבר באתי, בבקשה תעשה שאני יבין משהו. ואם אני מבין אני נשאר... בבקשה"

הרב שלנו יושב, מברך אותי בחום בבוקר טוב, ואוהו איזה מתנה חמודה, באתה לשיעור שלנו. יופי. בא נחכה 5 דקות עד שכולם יבואו.

5:10 אף אחד לא בא - - -

בא נתחיל.

אומרת הגמ', שאם הוא זרק את הגט

הרב מסביר לי שלב ועוד שלב, אני שואל, הוא מתרץ, והכל פשוט...

בוא נסיים את הדף...

עוד כמה דקות מתחילים שחרית...

הרב! רגע! הבנתי דף שלם!!!

אני לא מאמין!!!

איזה תענוג.

כנראה שלאט ובשימת לב מיוחדת אני קולט הכל...

אני בא כל יום בלי נדר.

אני רואה, שאני יכול, אז אני יתאמץ עוד קצת...

6:00 – 6:05 נכנסים כולם.

מה קרה!

כולם מאחרים היום???

תמהתי!

לא!

אתה הקדמת!

החליפו היום ל"שעון חורף" והשיעור מתחיל עכשיו - - -

אוהו - - -

הרב ואני ביחד פרצנו בצחוק מתגלגל.

לא סידרתי את השעון, כי בלילה הכנתי את המתנה לרב שלנו. והרב שלנו, אמר לי שהוא שכח

לסדר את השעון שלו, כי קצת התפלל לד' שהוא יעץ לי טוב...

העיקר שיהיה ב"שעה טובה"...

"לעולם אל יתיאש אדם וכו' עד דכדוכה של נפש והוא שאמרו בכאן יש קונה עולמו בשעה אחת"

(מאירי ע"ז יז, א)